

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VI. Qualiter Gregorius Nazianzenus communi Orthodoxorum suffragio
Episcopus Constantinopolitanae Ecclesiae est constitutus: quo tempore &
Theodosius Imperator post relatam de Barbaris victoriam in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

fragari Ecclesiasticis regulis, ut is qui ab Arianis ordinatus fuisset, ad societatem cathedræ admitteretur, populus vi adhibita perfecit, ut in quadam extra urbem Ecclesia Melitius in sede Episcopali collocaretur. Quo facto ingens contentio exorta est. Postea vero populus ad concordiam rediit, pactis inter se ejusmodi conditionibus. Cum eos omnes qui ad Episcopatum gerendum idonei videbantur, collegissent: erant autem sex numero, inter quos etiam erat Flavianus: eos sacramento adegerunt, ut altero è duobus Episcopis mortuo, nemo ipsorum Episcopalem sedem ambiret, sed alterum qui superstes esset, de mortui locum sineret retinere. Ad hunc modum præstito juramento, populus ad unitatem rediit, nec ulterius inter se divisus est. At Luciferiani se à reliquis se junxere, propterea quod Melitius qui ab Arianis ordinatus fuerat, ad Episcopale munus susceptus fuisset. Dum Antiochena Ecclesia in hoc statu esset, negotii cujusdam necessitas exigit, ut Melitius Constantinopolim proficisceretur.

CAPUT VI.

Qualiter Gregorius Nazianzenus communi Orthodoxorum suffragio Episcopus Ecclesie Constantinopolitane est constitutus: quo tempore & Theodosius imp. post relata de Barbaris victoriam, in morbum prolapsum, Thessalonice ab Ascholio Episcopo baptizatus est.

Quo quidem tempore Gregorius communi multorum Episcoporum suffragio ab Episcopatu urbis Nazianzi ad Constantinopolitanæ Ecclesiæ sacerdotium translatus est. Atque id quidem ita factum est, ut dixi. Sub idem vero tempus Imperatores Gratianus & Theodosius, victoriam de Barbaris singuli retulerunt. Et Gratianus quidem confestim ad Gallias reversus est, eo quod Alamanni Provincias illas popularentur. Theodosius vero post erecta de Barbaris trophæa Constantinopolim contendens, venit Thessalonicam. Ubi cum in morbum incidisset, Christianorum more baptismum percipere concupivit: quippe qui jam inde à majoribus Christianus esset, & consubstantialis fidem profiteretur. Porro cum ob ingruentem morbum quantocumque baptizari vellet, & Thessalonicensem Episcopum ea de causa ad se

καὶ κανόνας εἶναι, συνήθρον λαβῆναι τὸν ὑποδριανῶν χειροτονηθέντα, ἐκβιάζετο ὁ λαὸς καὶ ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τῆς πόλεως οὐκισίων, ἡρασιδίαζαν ὀρθροδοθῆναι αὐτῶν τέταρτομένω, πολλὴ φιλονεικία ἐκινήθη μὲν ἡ ταῦτα, εἰς ὁμόνοιαν ἦλθον οἱ λαοὶ ἐπιτοιαύταις συνθήκαις συναγαγόντες ἐπὶ ὑποψήφως εἰς Ἐπισκοπὴν, εὐρίσκουσι ἐπὶ πάντας τὸν δριθμὸν ἕξ, ἐν οἷς ἦν καὶ Φλαβιανός ὄρκω τέταρτος ἠσφαλίσατο, τὸ μὴ παραελθεῖν εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν, ἐνὸς τῶν ἐπισκοπῶν παρελθόντων, ἀλλὰ συγγερῶν τὸν ὑπολειφθέντα κατέχειν τῶν περὶ τὸν θρόνον ἔτι δοθέντων τῶν ἁγίων, ὁ λαὸς εἶχε ὁμόνοιαν, καὶ ἐκέπη πρὸς ἀλλήλους διεκρίνοντο οἱ ἡλικιωφερεῖ, διατεταραχθέντες, ὅτι μελίτιος ὑπο τῶν αἰσθητικῶν χειροτονηθείς εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἐδέρχεται ἐν τοιαύτῃ κατὰσσει τῶν ἐν ἀλλοχίαις καὶ θρασυτάτων, ἐδέετο τὸν μελίτιον εἰσεῖν ἐπὶ τῶν κωνσταντινέων.

Κεφ. 5.

Ὡς γρηγόριος ὁναζιανζῆς, κοινῆ δόγματι τῆς ἰερουσαλῆμ προσελθὼν τῆς ἐν κωνσταντίνῳ πόλει ἐκκλησίας ἀνεδίκατο κατ' ἐν καιρῶν καὶ θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς μὲν τὴν κατὰ βασιλέως νίκην ἐν θεσσαλονικῇ πόλει, ὑπὸ ἀσχαλίου ἑστῆσαντινυ βαπτίζεται.

Ὅτε κοινῆ δόγματι πολλῶν Ἐπισκόπων, γρηγόριος ἀπὸ τῆς ναζιανζῆος πρὸς τὴν κωνσταντινέου πόλεως Ἐπισκοπὴν μετέβητο τέτο μὲν ἔτι εἰρημῶς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ βασιλεῖς γραλιανὸς θεοδόσιος, κατὰ βαρβάρων ἠερατοῦ καὶ γραλιανὸς μὲν ἐν τῇ ἐπιτοιαύτῃ ἔχουσι, ἀλαμανῶν κατὰ τρεχούτων τῶν ἐκείνῳ χώρῳ θεοδόσιος ἡ μὲν τὰ πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν κωνσταντίνου πόλιν ἀποδίδων, τὴν θεσσαλονικίαν κατὰ λαμβάνει ἐκείνῳ τῆς ἰερουσαλῆμ ὁμοσεσῶν, ἀξιοθῆναι τῆς χειροτονίας καὶ βαπτισματι ἐπεθύμησεν, ἀναβῆναι ἐν κωνσταντίνῳ χειριστὸς ὑπάρχων, καὶ ἑὸς ὁμοσεσῶν πίσει πρὸς κείμην τὸ ἵσθαι ἄσθηναι, διὰ τὴν ἀρρώστειαν ἀπόσας, ἐπὶ ζήσης τῆς τῆς θεσσαλονικέων ἐπισκοπῆς

ἠρώτησε πρότερον ποίαν πίσιν ἠπάρετο ἔδ' εἰ
εἰπόλι, ὡς ἐπαρήλθεν ἡ δρεϊανῶν δόξα κ' ἰ
ἰλλυριῶν ἐθνη, ἐδ' εἰχουσε σωμαρπάσα μὴ παρ
ἐκείνης γεφυρημένη καινοτομία τὰς τῆδε ἐκ
κλησίας, ἀλλὰ μὴν σιφυλάδοσι τις ἀσάλου
τον τὴν ἀναθεν μὴν ἔδ' εἰχουσε ἐκ τῶν λυποσ
λων πᾶσα δ' οὐθεῖσαν πίσιν, ἐν ᾗ τῆ κ' νίκαιαν
συνόδῳ βεβαιωθεῖσαν, ὁ βασιλεὺς ἀσμύρ
σαλα ὑπὸ ἀρχολίε ἔδ' Ἰπποκόπε βασιλ(ε)
ἀναρρωθεῖς ἐν ἐκ τῆς νόσας, μετ' ἐπολλὰς τὰς
ἡμέρας Ἰππὶ τὴν κωνσταντίνης πόλιν ἔρχε, πρὶ
τὴν τέταρτην κ' ἐκάδα ἔνοεμεθεῖς μὴνός, ἐν
ὑπαίεῖα γραμμάς τὸ πέμπτον καὶ αὐτὸ θεο
δοσίς τὸ πρῶτον.

A accersisset, prius ab eo percontatus est
quam ille fidem sectaretur. Cumque
respondisset Episcopus, opinionem Arii
ad Illyrici usque Provincias minime pe
netrasse, & inductam ab illo novitatem
Ecclesias illic sitas decipere nequaquam
valuisse: sed eam fidem quæ initio ab
Apostolis tradita, & postea in Concilio
Nicæno confirmata est, ab incolis con
stanter retineri, Imperator ab Ascholio
libentissime baptizatus est. Paucis au
tem post diebus morbo liberatus, Con
stantinopolim advenit die octavo Ca
lendas Decembris, Consulatu Gratiani
quinto, & ipsius Theodosii primo.

Κεφ. Ζ.

CAP. VII.

Ἰπποκρίε ἐκ τῶν ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ τινῶν ἐπικό
πων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, αὐτὸς δ' ἐκκλησίας πᾶσι παρῶ
σαν παρηγήσε, ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν ἀρειανῶν Ἰπποκρίεω δημοφι
λω δηλοῖ ἡ προεβίβη τῶν ὁμοιοσίων τῆς πλείους ἐξέ
ναι ὅσον μάλλον ἰσοίεον.

Qualiter Gregorius Episcopus quibusdam ob
translationem ipsius murmurantibus, Episco
pam se abdicavit: & Imperator Demophilo
Arianorum Episcopo mandavit, ut aut fides con
substantialis assentiretur, aut urbe excederet:
quod quidem Demophilus facere maluit.

Τότε ἰπποκρίεος ὁ ναζιανζῆ μεταβθεῖς,
ἐνδον τῆς πόλεως ἐν μικρῷ ἐκκλησίῳ τὰς
σωματώγας ἐποίητο ὥπνι ὑσερον οἱ βασιλεῖς
μείσιν οἰκον ἐκκλησιον προστυνά ψαλῖες, ἀνα
σασίαν ἀνόμασαν γρηγόριον μὴν ἐν ἀνῆ
ἐλλόγημος, κ' ἐυλαθεῖα ὁδῶ καθ' ἐαυτὸν ὑπε
βάλλων, γνῶς διαλογίζετο πνὰς, ὡς εἴη ὑπε
ρεῖος, ἀσμύρως τὴν ἔ βασιλέως παρυσίαν
δεξάμυρος, τὴν ἐν κωνσταντίνης πόλιν διαγογὴν
παρηγῆσατο ὁ μὴν βασιλεὺς ἐν τῷ αὐτῷ κα
τασάσῃ τὴν ἐκκλησίαν ἐυρῶν, φεργιλῆα ἐπέθε
το, ὅπως ἐν εἰρήλῳ ποιήσας, ὁμόνοιαν καλε
γάσῃ, ἔ τὰς ἐκκλησίας ἀυξήσῃς δηλοῖ ἐν
ἐνός τῶ δημοφίλω, ὁς τῆς δρεϊανῆς Ἰρησκέας
περὶ στήκει, εἰ βέλοῖτο πιστεύει τῆ κ' νίκαιαν
συνόδῳ, ἐν τὸν λαὸν καὶ τὴν εἰρήλῳ ἀ
παλειῶς τῆς φυγοῖ τὴν περὶ τασαν ἐκέν,
ἔφη ὁ βασιλεὺς, εἰ τῶ εἰρήλῳ κ' τὴν ὁμόνοιαν
φείγας, φεύγειν σὲ κ' τῶ ἐκκλησιῶν τόπων
κελεύω ταῦτα ἀκῆσας ὁ δημοφίλος, καὶ
λογκᾶμυρῶ ὡς χαλεπὸν πρὸς κρείστο
νας ἀλλοπίων, συγκαλεσαμύρῶ ἐν τῆ ἐκ
κλησία τὰ πῆθη, ἐν μέγισ τὲ ἀνασας, τοι
ἀδ' ἐδ' αὐτὸ πρὸς ὁδῶ ὑπὸ κῆρας ἐφθέρξα
το ἀδελφοὶ γεγραπταί, φησιν, ἐν τῶ ἐυα
γγελίῳ ἐάν ὑμᾶς διώκωσιν ἐκ τῆς πόλεως
ταύτης, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλῳ ἐπεὶ τοῖνον
ὁ βασιλεὺς τῶ ἐκκλησιῶν χωρεῖται, ἴσε.

Eodem tempore Gregorius ab urbe
Nazianzo translatus, intra urbem
regiam in exiguo oratorio conventus
agebat: cui postea Imperatores cum
maximam Basilicam adjunxissent, Ana
stasiae nomen ei indiderunt. At Grego
rius vir disertissimus & omnium sui tem
poris religiosissimus, cum quosdam ob
id murmurare intelligeret, quod esset
peregrinus; Imperatoris adventum avi
de amplexus, Constantinopoli morari
ulterius recusavit. In hoc statu Eccle
siam cum reperisset Imperator, sollicite
inquirebat, quonam modo redintegrata
pace, concordiam firmaret & Ecclesias
amplificaret. Confestim igitur mandat
Demophilo Arianæ partis Episcopo,
utrum Nicænæ fidei consentire, & po
pulum adunare, pacemque amplecti
vellet. Illo conditionem sibi oblatam
detrectante: si pacem, inquit, & con
cordiam fugis, te quoque ex Ecclesiis
fugere jubeo. Quæ cum audisset Demo
philus, secum ipse perpendens quàm
difficile esset potentioribus resistere,
convocata in Ecclesiam multitudine,
ipse in medio stans, gregales suos ita al
locutus est. Fratres, scriptum est in Ev
angelio: si vos persecuti fuerint in hac
civitate, fugite in aliam; Quoni
am igitur Imperator nos ab Eccle
siis excludit, sciatis nos crastina